

ДА ПОЧИТАШ СЪБОТАТА

„Да не носиш товар в съботата!“

Дейвид Уилкерсън

15 Декември 1997

Аз съм старомоден проповедник, който вярва в почитането на съботата. И една от причините за убеждението ми е, че израснах в дом на проповедник, където съботата беше почитана религиозно.

За нас съботата като деца започваше, когато станехме рано сутрин в неделя, за да прекараме цял ден в църквата. Първо беше службата в неделя сутрин, последвана от обяд. А след църква всички си почивахме, без значение дали искахме или не. (Понякога това изглеждаше просто ужасно. Трябваше да лежим точно, когато се чувствахме пълни с живот!)

След като станехме от сън ни се позволяваше да четем тихо или да слушаме някаква госпъл музика. След това, в неделя вечерта, всичко отново отивахме на църква. И след като се върнехме у дома, веднага отивахме в леглото.

Това беше типичната събота в младежките ми години. И всяка неделя, цял ден, трябваше да се въздържахме да не правим нищо оживено като да играем на топка или да лудуваме. Дори не ни се позволяваше да използваме ножица, за да режем хартия за училище. Родителите ни постоянно ни напомняха: „Това е Господния ден и е ден за почивка.“ И така ние го пазехме свят.

В онези дни оперираха „тежките закони“. Това означаваше, че в неделя не можеше да се върши никаква работа, освен жизненоважната като болници и бензиностанции. Много малко магазини бяха отворени. Всъщност, ако магазинерът отвореше магазина си по някаква причина, хората си шепнеха: „Този човек е изгубил вярата си!“ Дори и най-закоравелия грешник не си и помисляше да купи нещо в неделя.

Преди един век големият евангелизатор Д.Л. Мууди проповядва огнено послание относно нарушаването на съботата. Проповедта на Мууди осъжда влюбени, които обикалят наоколо на велосипеди за двама в неделя следобяд. Той също вика срещу мъже, които четат вестници в неделя. Той дори говори грубо за жени, които се разхождат в красиви рокли и големи шапки в неделя. Мууди предупреждава всички тях: „Вие нарушавате съботата. Всичко, което правите е поради гордост и арогантност против святите Божии наредби!“

За християните днес всичко това може да звучи прекалено. Но истината е, че Мууди изказва дълбоките убеждения и мнение на множество вярващи от неговите дни. Съботата беше Господния ден и не беше предназначена за удоволствия или пък собствена наслада. Тя беше ден за поклонение на Бог и за почивка от всякакви дейности.

Днес обаче неделята вече не е свещена. Напротив, тя се е превърнала в най-търговския ден от седмицата. В неделя се харчат повече пари отколкото, в който и да е ден от седмицата. Ако минеш покрай някой мол в неделя след обед ще видиш, че паркинга е абсолютно пълен. Строгите закони вече са в миналото.

Неделята се е превърнала също така в ден за отдих и развлечение. Хората изпълват деня си с футбол, спорт, пазар, пикници. И ако това не пречи на отдиха им, може да намерят един час за църква, просто за да успокоят съвестта си.

За съжаление неделята вече не е свещена, вече няма смисъл за по-голямата част от християните. Всеки петък могат да се видят милиони вярващи, запътили се по магистралата към семейното си убежище – колибка в планината, къща на село, виличка край езерото. За тях неделята е едно голямо развлечение, време за лодки, плуване, ски, излизания.

Може би се чудите – всичките тези дейности всъщност бягство ли са от суровия легализъм? Добре ли е че всъщност сме превърнали неделята в нещо духовно, а не във външно спазване на закона? Това въобще може ли да е знак за духовна зрялост?

В Старият Завет Бог ревностно защитаваше този свят ден!

Господ изливаше почит върху почивката Си в целия Стар Завет. В един пасаж Моисей казва: „... Господ ви даде съботата...“ (Изход 16:29). С други думи съботата беше дар от Бога за хората. Тя имаше свят смисъл.

Виждате ли, думата „събота“ буквално означава „да престанеш“ или „да спреш онова, което правиш“. И когато четвъртата заповед ни казва: „Помни съботния ден, за да го освещаваш“ (20:8), описва покорството по този начин: “Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; а на седмия ден, който е събота на Господа твоя Бог, да не вършиш никаква работа... защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко що има в тях, а на седмия ден си почина; затова Господ благослови съботния ден и го освети.” (стихове 9-11)

За древният израилтянин „събота“ означаваше да прекрати буквално всякакви дейности. Но в Числа 15-а глава четем, че някой си израилтянин не прие сериозно тази заповед. Хванаха го извън стана в събота да събира пръчки за огън.

Когато народа го заведе при Моисей обаче, той не беше сигурен как да го накаже. Всеки евреин знаеше, че Бог беше заповядал на народа Си да пази съботата свята. Но нямаше ясни правила за това как да бъде наказан някой, който наруши тази заповед.

Докато Моисей се чудеше какво да направи, Господ му даде удивително слово: „И Господ каза на Моисея: Човекът непременно трябва да се умъртви; цялото общество да го убие с камъни вън от стана.“ (Числа 15:35)

Агностиците използват този пасаж, за да се присмиват на Божията справедливост. Те казва: „Това е ясна картина за това колко жесток е Бог. Той уби човек с камъни само защото събираше пръчки в събота!“

Не! Това е изкривяване смисъла на този пасаж. Всъщност Бог учеше народа Си, че законите Му са справедливи и че винаги имат за цел да защитят интересите на хората. Бог казваше: „Давам ви принципи, с които да премахна бремето от живота ви. Но ако продължавате да нарушавате тези принципи, ще изгорите. И в крайна сметка ще унищожите корените на вашето общество!“

Божие Слово е ясно, че законът за съботата беше вечен завет, който никога не трябваше да се нарушава: „Прочее, израилтяните да пазят съботата, като я празнуват във всичките си поколения по вечен завет.“ (Изход 31:16)

Може би си мислиш: „Но това звучи така все едно трябва да се върнем към буквалното спазване на съботата. Не каза ли Исус, че съботата е направена за човека, а не човека за съботата? И не „работиха“ ли Той и учениците Му в неделя, събирайки снопове от полята за да ядат?“

Истина е – Исус яде, пътува и дори изцелява болни в събота. Всъщност, най-голямото обвинение на фарисеите срещу Него беше, че нарушаваше съботата.

Но трябва да си призная, че все още почитам много съботата като ден за голяма почивка. За мен неделата все още е свят ден. И аз вярвам, че Бог почита онези, които Му дават този ден и го пазят свят.

Сега, аз не се опитвам да вляза в спор за това, че неделата е истинската събота, след като тя в действителност е седмия ден от седмицата. Много просто – причината, поради която християните спазват неделата като събота е понеже това е деня, в който възкръсна Исус.

(Лука потвърждава, че неделата е събота за християните: „И в първия ден на седмицата, когато бяхме събрани за разчупването на хляба, Павел беседваше с тях...“ (Деяния 20:7). Също така Павел казва в 1 Коринтяни 16:2, че вярващите трябва да се събират в първия ден на седмицата).

След като казахме всичко това, какво в крайна сметка означава да пазиш съботата свята? Какво изисква от нас Бог при спазването на четвъртата заповед? Ако не е въпрос на легалистично спазване, а е по-скоро духовно, какво тогава трябва да правим?

По времето на старозаветните пророци нарушаването на съботата имаше нещо общо с носенето на бreme

Всяка събота дълги опашки от животни – мулета, магарета, камили – влизаха и излизаха от Ерусалим, носейки търговски стоки. Тази практика беше толкова обичайна, че съботата скоро започна да се идентифицира с носенето на бreme. Божите пророци бяха съкрушени при гледката: орди продавачи и купувачи, които караха претоварените си животни идваха и си отиваха в абсолютно нарушение на Божията заповед. Жителите на града оставяха домовете си за да пазаруват, след което се връщаха в къщи с голям товар на гърба си. А селските хора влизаха през градските порти носейки занаятчийските си стоки на пазара. Всичките Божи деца носеха тежко бreme в Господната събота!

Докато Еремия гледаше тази сцена в събота, Божият Дух се задвижи мощно върху него. И изведнъж пророкът спря целия трафик и извика: “Така казва Господ: Внимавайте на душите си и не носете товар в съботен ден, нито го внасяйте през ерусалимските порти; нито изнасяйте товар из къщите си в съботен ден, и не вършете никаква работа; но освещавайте съботния ден, както заповядах на бащите ви.” (Еремия 17:21-22)

Представям си страхотен трафик с дълги редици от ревящи мулета и магарета, докато Еремия пророкува: Това е съботата и според Божието Слово не ви е позволено да носите никакъв товар. Не можете да изнасяте и внасяте нищо в дома си без да нарушите Закона. Този ден е свят, а вие грешите!”

Възлюбени, като всички старозаветни истории, тази също ни дава урок за тези последни дни. Всъщност, аз вярвам, че тя съдържа животопроменящо послание, ако имаме очи да го видим и уши да го чуем.

Ето какво мисля, че иска да ни каже Бог за святата Си събота:

Когато Библията казва, че Бог си почива на седмия ден, то няма нищо общо с това, че Той се измори!

“Не знаеш ли? Не си ли чул, Че вечният Бог Иеова, Създателят на земните краища, Не ослабва и не се уморява?...” (Исая 40:28)

Библията казва ясно: Бог никога не спи. Писанията казват, че ръката Му никога не окъсява, за да ни помогне, ушите Му никога не оглушават за виковете ни така че когато Битие казва, че Бог „си почива“, това не означава, че Той просто се отпусна и се оттегли за 24 часа понеже беше уморен.

Както споменах по-нагоре, „съботата“ означава да „спреш“. Аз вярвам, че макар Господ да беше подредил изцяло творението Си след 6 дни, Той не можеше да си почине, защото работата Му не беше изцяло приключила. Да, Той можеше да съзерцава чудесното Си творение – слънцето, планетите, земята и луната Си, звездите, галактиките, както и живия образ на Самия Себе Си – човека. Но Бог все още не можеше да каже: „Добро е.“ Защо?

Истината е, че Божието творение – колкото и съвършено да изглеждаше – можеше да се провали. И това е така понеже в центъра на всичко беше човека – същество, създадено за да живее в невинност и слава, но също така имащо потенциала да греши чрез собствената си воля. Просто казано, човекът имаше възможността да съсипе Божията работа.

И така Господ не можеше да си почине, докато не беше дал план за спасението на творението. Той знаеше, че ако човека се провали, ако съгреши чрез собствената си воля и ако Той не можеше да понесе тежкото бреме на греха му, просто щеше да се отчая неимоверно много. И така, в съвършеното Си знание, Бог измисли план за спасение – най-важната част от работата Му върху творението.

Ето го плана: ако първия Адам се провалеше, Бог щеше да доведе втория Адам – собствения Си Син. Той щеше да вложи в Него цялата Си сила над творението. Бог можеше да каже: „Нищо не може да унищожи творението Ми сега! Когато мъжете и жените се претоварят от греховете си, те няма да се налага да носят бремето, понеже ще им дам някой, който да го носи!“

И така от Отца се роди Исус – за да носи всяко бреме, което падна върху човечеството поради греха. Всъщност, Давид видя как Господ ще понесе греховете на човечеството: „Възложи на Господа това, което ти е възложил и Той ще те подпре; Никога не ще допусне да се поклати праведният.“ (Псалм 55:22). Давид призна нуждата си от някой, който да понесе греховете му: „Защото беззаконията ми превишиха главата ми; Като тежък товар натегнаха на мене.“ (38:4)

Не, идването на Исус на земята не беше измислено допълнително. Той беше роден от Отец от самото начало, като крайъгълен камък на творението. И в този момент Бог – като архитект, който чертае последната черта от проекта – погледна делото Си, след което се оттегли от него. Най-накрая беше свършено. Сега вече Той можеше да си почине!

Затова Исус извика от Кръста: „Свършено е!“ Той казваше: „Отче, изкупителният план, който Ти създаде отначало, е изпълнен. Сега всичко е завършено!“

Бог си почива в момента, в който постанови деня на благодатта – Христовия ден – като седмия ден на творението Си. Всъщност, предишните 6 дни бяха дни за работа – изобразяващи цялата история преди Кръста. Но днес е ден на вяра. И от времето на Христовото възкресение ние живеем в Божия ден за почивка – святата събота!

Сега, когато Божието Слово говори за почивка, то включва и физическа почивка. Но святата Господна почивка започва в душата: „Следователно, за Божиите люде остава една съботна почивка“ (Евреи 4:9). Коя е тази почивка? Това е полагането на всичките ни бремена поради греха върху Христос!

Самият Исус казва: „Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.“ (Матей 11:28). Той казва: „Трябва да влезете чрез вяра в съботната почивка на Баща Ми. Трябва да откажете да носите бремето си в дома ви и навън и вместо това да го положите върху Мен. Аз съм Господ на съботата. И Аз съм единствения, който може да носи бремето ви!“

Питам те – защо толкова много християни отхвърлят предложението на Исус? Аз мисля, че ако Еремия живееше днес, той вероятно би се стъписал пред християни, които продължават да носят собственото си бреме от грях и да се борят с изкушенията. Вероятно би извикал:

“Защо носите такова бреме в толкова славна събота? Не ви ли каза Исус както аз казах на Израел: „Не носете бреме в дома си“? Та защо продължавате да носите такова бреме? Не трябва да носите бреме в събота, защото това е святия Божи ден!“

Въпросът тук е, че в събота става дума за това да прекратим собствените си дела – борбата ни с човешки сили – за да заслужим Божието спасение: „нито изнасяйте товар из къщите си в съботен ден, и не вършете никаква работа; но освещавайте съботния ден, както заповядах на бащите ви.“ (Еремия 17:22)

Ето я тайната как да осветим съботата: трябва да предадем всичкото си бреме на Исус и да вярваме на Святия Му Дух да ни даде сила в живота. Така е – почитаме съботата като се отказваме от всичките си собствени усилия да се справим с греховете и изкушенията ни.

Това е заповед, която трябва да спазваме не само в неделя, а всеки ден!

Аз вярвам, че целия този пасаж в Еремия е пророчески за Христос и църквата Му!

“И тъй, ако Ме послушате внимателно, казва Господ, Да не внасяте товар през портите на тоя град в съботен ден, Но да освещавате съботния ден Та да не вършите в него никаква работа,

Тогава ще влизат през портите на тоя град Царе и князе, седящи на Давидовия престол, Возени на колесници и яздещи на коне, Те и първенците им, Юдовите мъже и ерусалимските жители. И тоя град ще се населява вечно” (Еремия 17:24-25)

Сега, ние знаем, че Христос е семето на Давид. И знаем, че Той седи като цар на трона на Давид. Но кои са царете и князете, които описва Еремия тук – жителите на Ерусалим, които яздят коне и колесници?

Ние сме тези хора! И на нас тук ни е дадено невероятно обещание: като вземат цялото ни бреме ще живеем в мир завинаги. Планът Му за нас е да живеем свободни от робство!

Всъщност, заповедта на Исус да положим цялото си бреме на Него не е условна. Ние трябва да я спазваме като израз на вяра в Него. Само когато Му позволим да понесе бремето ни, Той наистина ще стане цар и господар на живота ни:

“Но ако не Ме послушате да освещавате съботния ден, И да не носите товар, нито да влизате с такъв през ерусалимските порти в съботен ден, Тогава ще запалят огън в портите му, Който ще пояде ерусалимските палати, И няма да угасне” (стих 27).

Пророкът казва: Ако не се покорите на Божията заповед да спрете да носите товара си в събота, накрая товара ще ви унищожи! Ще прекарате цялото си време в разговори за болката, стреса и скръбта си. Огън ще гори вътре във вас и няма да излезе от там. И накрая ще бъдете унищожени, понеже сте носили собственото си бреме!“

За съжаление това описва много вярващи днес. Някои едва успяват да спят през нощта, понеже никога не спират да мислят за проблемите си. Те премислят отново и отново неща в ума си и се чудят: „Къде сгреших? И как мога да оправя нещата?“

Когато се събудят умът им веднага се насочва към техния товар. Те си спомнят за едно време докато се къпят, след което за друго докато се обличат, за друго докато се хранят. Накрая, докато излизат през вратата, те са толкова обременени, че дори не могат да се усмихнат. Като магарета са – претоварени, никога нямат мир, влачат товара си от едно място на друго.

Много от тези християни не познават дори и час почивка в Исус. Колко бедно свидетелство само! Те казват на света, че Христос няма сили да ни освободи от бремето!

Да се освободиш от бремето си не е лека задача!

Може да си кажеш: „Ето, Господи, вземи всичките ми грижи и притеснения. Давам Ти ги всичките. Не искам да ги нося нито ден повече!“

Но това не е толкова лесно колкото звучи. Да положиш бремето си изисква драстични мерки. То изисква мощен акт на посвещение и един вид духовна операция, която може да извърши само Святия Дух.

Виждаме това показано в книгата на Неемия. По това време израилтяните вярно и прилежно бяха реконструирали портите на Ерусалим. Но след като портите бяха готови, хората напълно забравиха за спазването на съботата. Всяка седмица дълги редици претоварени животни преминаваха през портите на Ерусалим и отиваха на градския пазар носейки всевъзможни стоки.

Както Еремия, така и Неемия се разгневи, когато видя цялата тази дейност в събота. Той пише: „През ония дни видях неколцина в Юда, че в събота тъпчеха грозде в лина, внасяха снопи и товареха на осли вино, грозде, смокини и всякакви товари, които докарваха в Ерусалим в съботен ден; и аз заявих против тях, когато така продаваха храна.“ (Неемия 13:15)

Пророкът предупреди хората да оставят товара си и да почитат Божията събота. Но те нямаше да го послушат. Така че Неемия се намеси: „Тогавя изобличих Юдовите благородни, като им рекох: Какво е това зло, което правите, като осквернявате съботния ден?“ (стих 17). Той казваше: „Смърмим ги, проповядвах им, предупреждавах ги. Но нищо не стана!“

Накрая на Неемия му писна. Той знаеше, че народа се нуждаеше от духовна операция. Така че предприе драстични мерки: „Затова, когато почна да мръкнува в ерусалимските порти преди съботата, заповядах да се затворят вратите, и заповядах да се не отварят до подир съботата; и поставих на портите неколцина от моите слуги, за да не се внася никакъв товар в съботен ден.“ (стих 19)

Неемия постави стражи на портите. Но дори и тогава претоварените с товар хора нямаше да спрат! Те се струпаха навън през цялата нощ, носещи товара си, докато очакваха да се отворят вратите: „Тогавя един-два пъти търговците и продавачите на всякакви стоки пренощуваха вън от Ерусалим.“ (стих 20)

Възлюбени, бремето ви винаги ще стои отвън ума ви и ще чака възможност да влезе обратно вътре. Може да го оставиш навън вечерта, но на сутринта то ще си е там – същите тревоги и притеснения – очакващи да си ги прибереш. Никая проповед не може да ги прогони и никое предупреждение не може да ги изтласка.

И така – какво направи Неемия, за да спре носенето на целия този товар? Той казва: „Аз, прочее, заявих против тях, като им рекох: Защо нощувате пред стената? Ако повторите, ще туря ръка на вас. От тогава не дойдоха вече в събота.“ (стих 21)

Когато Неемия вече не можеше да търпи, той ги заплаши със сила. И, възлюбени, точно това трябва да направим и ние – да държим бремето си отвъд портите на ума ни! Както и пророка, ние трябва да извикаме от душите си: „Това не е Божия начин! Аз живея в деня на съботната почивка, а в душата ми няма мир. Всичките ми грижи и притеснения идват и си отиват, когато си пожелаят. Трябва да взема власт над тях на всяка цена!“

Както и Неемия, така и ние трябва да говорим на грижите и притесненията си – да се обърнем директно към тях с Божия език: Вече не можеш да ме изтощаваш, понеже имам някой, който да носи бремето ми! Исус е обещал да премахне всичко от мен. И аз те изгонвам сега в скъпоценното Му име!

Затварям портата на ума ми за теб. Вече нямате достъп. И ако се опитате да се върнете и да ме притеснявате, ще ви вържа и ще ви изхвърля във външната тъмнина!“

Библията казва: „... От тогава не дойдоха вече в събота.“ (стих 21). Възлюбени, ако останем верни в полагането на грижите ни върху Исус, те вече „няма да се връщат в събота“. И това ще бъде достатъчно доказателство, че живеем свободни от бreme!

Тогава, казва Неемия: „... да се затворят вратите... да се не отварят до подир съботата...“ (стих 19). Какво означава последната фраза - „подир събота“? Тя означава „небе“ - последния ни дом! Виждате ли, Божията събота ни призовава да живеем всичките си дни без страх, притеснения и безпокойство, да ходим в Духа, без тежки бремена – докато не се върне Исус и не ни вземе у дома!

Питам те – спазваш ли съботата в живота си сега? Или нарушаваш съботата? Скъпи светии, истината е, че нямате право повече да носите нито едно бreme.

Молете се с мен сега: „Исусе, чрез вяра изхвърлям всички тези бремена и притеснения от ума си. Повече няма да ги търпя. Ето, Господи, поеми финансовото ми бreme, скърбящото ми сърце, физическата ми болка, изкушението ми. Всички те са Твои. Това е денят на Твоята събота и аз ще почета заповедта Ти!“

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1997 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Honoring the Sabbath](#) / [Да почиташ съботата](#)